

[Justitsministeren.]

passende Forrentning af den i Teatret anbragte Kapital samt passende Afskrivinger og Henlæggelser, kan Justitsministeren paalægge Bevillingshaveren en Afgift efter følgende Regler: Afgiften, der fastsættes til et bestemt Beløb for et Aar ad Gangen, maa ikke udgøre mere end 10 pCt. af det Beløb, hvormed Overskuddet overstiger 20 000 Kr. Ved Overskuddets Udregning fradrages 6 pCt. af den af Bevillingshaveren i Teatret anbragte Kapital.

Dette er de Hovedbestemmelser, som jeg mener, der bør lægges mest Vægt paa, og efter at have refereret dem for det høje Ting tillader jeg mig varmt at anbefale, at Lovforslaget behandles velvilligt af det høje Landsting. Jeg tør maaske ogsaa udbede mig en ret hurtig Behandling af Forslaget, thi det er af megen Vigtighed for hele Biografteatervæsenets Forhold, at Loven kan være traadt i Kraft inden 1. April dette Aar.

H. C. Andersen: Den højtærede Minister omtalte en Kommission, som blev nedsat i 1930, og hvis Opgave det skulde være at planlægge en Revision af Biografteaterlovgivningen her i Danmark. Denne Kommission har afgivet en Betænkning, som vi har faaet tillige med Lovforslaget. Betænkningen viser klart de store Fremskridt, der har fundet Sted paa dette Omraade. I Betænkningen omtales de første famlede Forsøg paa at fremvise levende Billeder, og der peges paa, hvad der nu bydes Publikum, hvad man nu ser paa det hvide Lærred. Forskellen viser den Udvikling, der har fundet Sted i de forløbne Aar, og man forstaar, at Tiden nu maa være inde til Revision af den hidtil gældende Lovgivning paa dette Omraade.

Den Lovgivning, hvorunder Filmen har virket i den sidste halve Snes Aar, har aabenbart været heldig, idet den har været saa rummelig, at Fremskridtene har kunnet finde Sted uden at være hindret af snærende Baand og begrænsende Rammer. Det er derfor ogsaa naturligt, at de Retningslinier, som er lagt i de første Love, fastholdes i den, som man nu søger gennemført. Ordningen hviler paa et Bevillingssystem, hvorefter de borgerlige Myndigheder med Justitsministeren som øverste Instans har Indseende med og Bestemmelsesret i denne Sag. Jeg tror, den Form er rigtig, naar man vil sikre sig, at Formaålet opnaas. Formaålet kan vel udtrykkes i de gammelkendte Ord: at gavne og fornøje. Dette naar man, naar man sikrer sig Indseende

med, hvad det er, der fremvises, og først og fremmest derved, at man forbeholder sig Ret til at vælge og vrage mellem dem, der ønsker at drive Biografteatervirksomhed, saa man faar de rette Folk fat. Naar man lægger Mærke til, hvad det er, vore Biografteatre byder Publikum ind paa nu, forekommer det mig, at man maa erkende, at i hvert Fald den Del af de nuværende Bevillingshavere, der betyder noget, fuldstændig magter deres Opgave, forstaar deres Ansvar og fortjener Anerkendelse for deres Arbejde. De opfylder, mener jeg, de Krav, der stilles til dem, idet de ikke skaaner sig selv, hverken hvad Ihærdighed eller Bekostning angaar, for at fremskaffe de Films, som der efter § 6 skal lægges Vægt paa, Films, der har kulturel og kunstnerisk Betydning.

Men naar det er saadan, er det ogsaa rimeligt, at der aabnes disse Folk Adgang til Fortjeneste, og det glæder mig, at den højtærede Minister har været villig til at gaa med til en Ændring af det forelagte Lovforslags § 2, saa at den dygtige, initiativrige Bevillingshaver ikke opmuntres til Ligegyldighed i sine Bestræbelser for at fremskaffe det bedst mulige ud fra den Betragtning, at han ingen Interesse har af det, men kun kan bringe sin Fortjeneste op til en vis Højde; hvad han maatte naa urtherover, skulde ikke være hans, men tilfalde Staten. Paa den anden Side kan man ikke have noget at indvende imod, at naar Nettoudbyttet har naaet en vis Størrelse — og Beløbet 20 000 Kr. tyder ikke paa Smaalighed —, afgives der en rimelig Del til almenyttige Formaal. Man maa huske, at Bevillingshaverne har en monopoliseret Stilling.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet om, hvem Bevilling kan gives til; Lovforslaget giver vistnok et rigtigt Udtryk herfor. Til Trods for de Udtalelser, man har fra Norge, hvori der udtrykkes Tilfredshed med, at Biografteatervirksomheden deroppe er kommunal, vil jeg mene, at vi er bedst tjent med, at Biografteatervirksomheden kun undtagelsesvis bliver kommunal. Det forekommer mig, at det ikke er nogen kommunal Opgave at drive Biografteatervirksomhed.

I Lovforslagets §§ 8 og 9 bestemmes, at Bevillingshaveren er pligtig til paa passende Tider at stille sit Teater til Raadighed for Skoleoplysningsarbejde i al Almindelighed. Jeg mener, det er en god Bestemmelse, og jeg tror, Skolerne i Fremtiden vil gøre større Brug af Films, end Tilfældet har været hidtil. Der findes allerede nu fortrinlige Films til Brug for Undervisningen, og man